

ข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมที่รัฐจัดทำขึ้น และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีประมวลจริยธรรมของหน่วยงาน เพื่อใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมโดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบและการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ ราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ในฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งศาสตราจารย์ดร. สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ทรงมีพระประสงค์ให้ก่อตั้งขึ้นเพื่อสานต่อพระปณิธานของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่มีพระประสงค์ให้ชาวไทยทุกคนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการดำเนินงานของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ จะต้องอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการน้อมนำพระปณิธานมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ จึงได้จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ขึ้น เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการยึดถือปฏิบัติ โดยนายกสภाराชวิทยาลัย กรรมการสภाराชวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และนักศึกษา ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และจริยธรรมอันดีเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงเพื่อเป็นการส่งเสริมคุณธรรมภายในองค์กรเพื่อนำไปสู่การเป็นองค์กรแบบอย่างด้านคุณธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) และ (๑๙) แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมติสภाराชวิทยาลัยจุฬารักษ์ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬารักษ์โดยได้รับมอบหมายจากสภाराชวิทยาลัยจุฬารักษ์จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ราชวิทยาลัย” หมายความว่า ราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“สภाराชวิทยาลัย” หมายความว่า สภाराชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“นายกสภाराช” หมายความว่า นายกสภाराชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“กรรมการสภา” หมายความว่า กรรมการสภाराชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“ส่วนงาน” หมายความว่า สำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาลงกรณ์ และวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ ซึ่งเป็นส่วนงานตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงส่วนงานที่ราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์จัดตั้งขึ้นที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

“ผู้บริหาร” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และหัวหน้าส่วนงาน รวมถึงผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น

“ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานราชวิทยาลัยและลูกจ้างของราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

“คณาจารย์” หมายความว่า ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ของราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

“นักวิจัย” หมายความว่า ผู้ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อตอบประเด็นที่สงสัย โดยมีระเบียบวิธีอันเป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมทั้งแนวคิด มโนทัศน์ และวิธีการที่ใช้ ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

“คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมและส่งเสริมธรรมาภิบาลของราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

“ธรรมาภิบาล” หมายความว่า หลักในการปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแลกิจการต่าง ๆ อย่างมีคุณธรรมจริยธรรมและให้เป็นที่ไว้วางใจของสังคม ประกอบด้วยหลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักคุณธรรมจริยธรรม หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบต่อสังคมตรวจสอบได้ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและการแสวงหาฉันทามติ หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักความเสมอภาค

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติหรือความประพฤติที่น่ายกย่องสรรเสริญ การเคารพสิทธิผู้อื่น ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษาพึงปฏิบัติเพื่อส่งเสริมชื่อเสียงและเพื่อเป็นการรักษามาตรฐานการเป็นองค์กรคุณธรรมของราชวิทยาลัยให้มีความยั่งยืน

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภาราชวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ นายกสภา กรรมการสภา ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมของราชวิทยาลัย

ข้อ ๖ จริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักของราชวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออก ถึงความภูมิใจในชาติ

และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเหตุทูลเกล้าฯ ถวาย ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ชื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีจิตสำนึกที่ดี โดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความอุตสาหะให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชวิทยาลัยและประเทศชาติ อุทิศเวลาให้ราชวิทยาลัยและมาปฏิบัติงานตรงต่อเวลาสม่ำเสมอ ตลอดจนประพฤติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ รักษาและเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงาน พร้อมให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในทางที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๓) กล้าตัดสินใจ กระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม และถูกกฎหมาย กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เสียสละ มีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเวลาและสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ยึดมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

(๖) ยึดมั่นมาตรฐานการทำงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบ ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งหน้าที่ไปแสวงหาผลประโยชน์ที่มีควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่รับของขวัญ ของกำนัลหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือการให้ตามประเพณี

(๗) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(๘) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยดี ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง ไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ซึ่งอาจเป็นการให้คุณให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

(๙) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในการปฏิบัติงานและในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมถึงรักษาภาพลักษณ์ของราชวิทยาลัย ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมของนายกสภาและกรรมการสภา

นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยแล้ว นายกสภาและกรรมการสภาต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

ข้อ ๗ จริยธรรมต่อตนเอง

(๑) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับบริการแต่งตั้ง

- (๒) รักษาเกียรติภูมิของตนเอง
- ข้อ ๘ จริยธรรมต่อกรรมการสภา
- (๑) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๒) มีทัศนคติที่ดี
- (๓) ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของกรรมการสภาด้วยกัน
- ข้อ ๙ จริยธรรมต่อราชวิทยาลัย ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยและนักศึกษา
- (๑) ปฏิบัติต่อผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยและนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียม
- (๒) กำกับดูแลราชวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน นักศึกษา และผู้รับบริการได้รับประโยชน์อันควรได้มากที่สุด
- (๓) ไม่เปิดเผยความลับของราชวิทยาลัย
- ข้อ ๑๐ จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม
- (๑) สนับสนุนให้มีการกำกับดูแลสภาพแวดล้อมและบริเวณโดยรอบราชวิทยาลัยให้มีความปลอดภัยสูงสุดต่อชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในราชวิทยาลัยและในชุมชน
- (๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของราชวิทยาลัยต่อสังคม
- (๓) เป็นผู้ชี้นำราชวิทยาลัย ชุมชน และสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย

นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยแล้ว ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

- ข้อ ๑๑ จริยธรรมต่อตนเอง
- (๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามพระปณิธานนโยบาย และวัตถุประสงค์ของราชวิทยาลัย
- (๒) มีทัศนคติที่ดี และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด
- (๓) พัฒนาความรู้ ทักษะการทำงาน รวมถึงบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสม
- (๔) ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของตนในทางที่ชอบ
- ข้อ ๑๒ จริยธรรมต่อผู้ร่วมงาน
- (๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๒) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น
- ข้อ ๑๓ จริยธรรมต่อราชวิทยาลัย
- (๑) ละเว้นการประพฤติตนหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของราชวิทยาลัย
- (๒) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของราชวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของราชวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น
- ข้อ ๑๔ จริยธรรมต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม
- (๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม
- (๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

ส่วนที่ ๕

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๑๕ นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของราชวิทยาลัยและจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยแล้ว ผู้บริหารต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) ยึดมั่นในความเป็นธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม
- (๒) ปฏิบัติต่อผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยด้วยความเสมอภาค เท่าเทียมกัน เคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน
- (๓) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของราชวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยรวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยปฏิบัติตามจรรยาบรรณของราชวิทยาลัยโดยเคร่งครัดรวมถึงไม่ละเลยเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานภายใต้ความรับผิดชอบ

ส่วนที่ ๖ จรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อ ๑๖ นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของราชวิทยาลัยและจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยแล้ว คณาจารย์ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสมและได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
- (๒) ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรต่อนักศึกษา ส่งเสริมและให้กำลังใจในการเรียน ประพฤติตนเป็นแบบอย่าง และอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาเป็นคนดี
- (๓) รับผิดชอบ ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาให้นักศึกษาให้รู้จริง ทำได้จริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ
- (๔) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงการ และสังคม
- (๕) รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสภาพแวดล้อมของการวิจัย

ส่วนที่ ๗ จรรยาบรรณของนักวิจัย

ข้อ ๑๗ นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของราชวิทยาลัยและจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยแล้ว นักวิจัยต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคล หรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องชื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรม เกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย
- (๒) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุน การวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบ ไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ และต้องใช้จ่ายเงินทุนวิจัยตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยด้วยความซื่อตรง
- (๓) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อ

นำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพและเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

(๔) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

(๕) เคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

(๖) มีอิสระทางความคิดโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่าอคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือน ข้อมูล และข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

(๗) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัย ไปในทางมิชอบ

(๘) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมทั้งจะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

(๙) มีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและ มวลมนุษยชาติ

ส่วนที่ ๘

จริยธรรมของนักศึกษา

นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยแล้ว นักศึกษาต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

ข้อ ๑๘ จริยธรรมต่อตนเอง

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามพระปณิธาน และนโยบายของราชวิทยาลัย

(๒) มีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมืองและผู้เกี่ยวข้อง

(๓) พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถในสาขาวิชาชีพของตน

(๔) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๙ จริยธรรมต่อผู้อื่น

(๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๒) เคารพและไม่ละเมิดผลงานของผู้อื่น

ข้อ ๒๐ จริยธรรมต่อราชวิทยาลัย

(๑) ร่วมมือร่วมใจพัฒนาและสร้างชื่อเสียงแก่ราชวิทยาลัยและไม่ประพฤติตนอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของราชวิทยาลัย

(๒) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของราชวิทยาลัยอย่างประหยัด และคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของราชวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น

ข้อ ๒๑ จริยธรรมต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมและส่งเสริมธรรมาภิบาลของราชวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมที่สภาราชวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) เลขาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน ๒ คน โดยคำแนะนำของเลขาธิการ

เป็นกรรมการ

- (๔) หัวหน้าส่วนงาน เป็นกรรมการ
- (๕) คณาจารย์ จำนวน ๒ คน โดยคำแนะนำของเลขาธิการ เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ซึ่งไม่ใช่คณาจารย์ จำนวน ๒ คน โดยคำแนะนำ

ของเลขาธิการ เป็นกรรมการ

- (๗) รองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมาย เป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจากผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย จำนวนไม่เกิน ๒ คน ตามคำแนะนำของเลขาธิการ

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ตามข้อ ๒๒ (๑) (๓) (๕) และ (๖) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ และมีคุณธรรมจริยธรรม
- (๒) มีความประพฤติดี และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม
- (๓) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรือไม่เคยถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้

จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ตามข้อ ๒๒ (๑) (๓) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) สภาราชวิทยาลัยมีมติถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมประกอบด้วยกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและสภาราชวิทยาลัยได้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระเหลืออยู่น้อยกว่า ๙๐ วัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมและให้คำแนะนำการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม
- (๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทาง

จริยธรรมต่อเลขาธิการและสภาราชวิทยาลัย

(๓) กำหนดแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษา โดยยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

(๔) ประมวลและวิเคราะห์ปัญหาการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมเพื่อพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานและการให้บริการของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรม

(๕) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับนี้ ให้มีความเหมาะสม ทุกระยะ ๓ ปี

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภाराชวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๖ ให้นำข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ว่าด้วยการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภाराชวิทยาลัยเฉพาะเรื่องการประชุมมาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมรายงานผลการดำเนินงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ต่อสภाराชวิทยาลัยเว้นแต่เป็นกรณีเรื่องเร่งด่วนหรือเป็นเรื่องสำคัญให้รายงานทันทีในโอกาสแรกที่ทำได้

เมื่อรายงานผลการดำเนินงานต่อสภाराชวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งแล้วให้รายงานผลต่อคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) กำหนด

หมวด ๓

ส่วนที่ ๑

กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๒๙ ให้เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมกำกับให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างทั่วถึงและเคร่งครัดโดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือคำสั่งอันจำเป็นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลจริยธรรมนี้

(๒) ดำเนินการเผยแพร่และอบรม ปลูกฝังจริยธรรมให้เป็นที่รับทราบอย่างกว้างขวาง ทั้งในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยและนักศึกษา ตลอดจนจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

(๓) คุ้มครองและประกันความเป็นอิสระ และเที่ยงธรรมของคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

(๔) กำกับและติดตามการใช้บังคับ และการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

(๕) ให้ความช่วยเหลือ และดูแลผู้ที่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม

(๖) ประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษา

(๗) ส่งเสริมและยกย่องส่วนงาน หน่วยงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดีและปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๓๐ นายกสภา กรรมการสภา ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๓๑ นายกสภา กรรมการสภา ผู้บริหาร และผู้บังคับบัญชาต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีทางด้านจริยธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๒ ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย นอกจากต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้แล้ว ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของแต่ละสาขาวิชาชีพกำหนดด้วย

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่มีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่ามีการกระทำผิดมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการ ดังนี้

(๑) หากเห็นว่ากรณีดังกล่าวอาจเป็นการกระทำผิดทางวินัย ให้ส่งเรื่องให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการทางวินัยต่อไป

(๒) หากเห็นว่ามิได้เป็นการกระทำผิดทางวินัยให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจำนวน ไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน ทำหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา โดยต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและแสดงหลักฐานโต้แย้งข้อกล่าวหาด้วย

ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนหรือผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น คณะกรรมการสอบสวนอาจขยายระยะเวลาการสอบสวนได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับรายงานจากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณา ดังนี้

(๑) หากเห็นว่าไม่มีการกระทำผิดทางจริยธรรมให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) หากเห็นว่ามีการกระทำผิดหรือมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งว่ากระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหายอมรับว่าได้กระทำผิดทางจริยธรรมให้สั่งลงโทษให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของการกระทำผิด

ข้อ ๓๖ การกระทำผิดทางจริยธรรมนี้ จะถือเป็นการผิดทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาจากพฤติกรรมของการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ และระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ ความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้าย อันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

การกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้ถือเป็นการกระทำผิดวินัยและให้ถือเป็นเหตุที่อาจถูกถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่งด้วย

ข้อ ๓๗ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนระดับ การเลื่อนเงินเดือน การโอนย้าย และการพิจารณาความดีความชอบของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ให้ผู้บังคับบัญชานำพฤติกรรมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๒ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๘ โทษทางจริยธรรม มีดังนี้

(๑) สั่งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๒) ว่ากล่าวตักเตือน

(๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๓๙ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนักศึกษา กระทำผิดทางจริยธรรม ให้อธิการบดีวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ หรืออธิการบดีสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

(๒) กรณีผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย กระทำผิดทางจริยธรรม ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

(๓) กรณีเลขาธิการ กระทำผิดทางจริยธรรม ให้นายกสภาหรือผู้ที่นายกสภามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

ส่วนที่ ๓ การอุทธรณ์

ข้อ ๔๐ ผู้ถูกลงโทษทางจริยธรรม มีสิทธิอุทธรณ์การลงโทษได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งลงโทษ โดยการอุทธรณ์นั้นให้แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษทางจริยธรรมโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมอย่างไร

ข้อ ๔๑ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ โดยยื่นต่อ
ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาถูกลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อเลขาธิการ

(๒) ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยถูกลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อนายกสภาหรือผู้ที่นายก

สภามอบหมาย

(๓) เลขาธิการถูกลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อสภาราชวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะแต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๔๓ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ

คำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ผศ. มหามนต์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์นิธิ มหานนท์)

เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์